

РЕШЕНИЕ

№ 4767

гр. София, 16.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 01.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **2050** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 53-04-86/08.02.2021г. по описа на ОДОП С. при ЦУ на НАП от търговско дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ап. 09, представлявано от управителите М. С. А. и А. С. А., заедно и поотделно, чрез адв.Б. Г. с адрес – [населено място], [улица], вх.А, ет.1, ап.2 срещу издадения на дружеството Ревизионен акт №Р-22221720001760-091-001/02.11.2020г.издаден от Х. Б. М. -орган възложил ревизията и Й. Н. И.-ръководител на ревизията, потвърден в оспорените части с Решение № 117/21.01.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП.
Жалбоподателят твърди, че оспореният РА е незаконосъобразен, тъй като становището на органите по приходите за симулативност на доставките от [фирма] е необосновано и неподкрепено от събраните доказателства. Сочи се, че са налице достатъчно писмени доказателства, които дават яснота, относно вида на договорената услуга – договори, заявки, приемо –предавателни протоколи и фактури. Липсата на материална и техническа обезпеченост, според жалбоподателя са ирелевантни за реалността на доставките на услуги.
В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от процесуалният си представител адв.Б. Г., която поддържа жалбата и моли съда да отмени оспорения ревизионен акт. Представя писмени доказателства. Претендира разноски по

представен списък,

Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалният си представител юрисконсулт В. оспорва жалбата, намира, че в съдебното производство не са представени такива доказателства, въз основа на които да бъде приета различна фактическа обстановка, напротив събраните доказателства изцяло подкрепят изводите на ревизиращия орган. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 06.11.2020г. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 19.11.2020г. /вх. № 53-03-3179 по описа на ТД –НАП С./. Решение № 117/21.01.2021г на Директора на ОДОП С. е връчено по електронен път на 26.01.2021г. Жалба с вх.№ 53-04-86 и адресирана до АССГ е подадена на 08.02.2021г. т.е. в законния 14- дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221720001760-020-001/ 26.03.2020 г. е възложено извършване на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството за ДДС за данъчните периоди от 02.07.2019 г. до 29.02.2020 г. Заповедта е издадена от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., в качеството ѝ на заместник на Х. Б. М. по силата на Заповед №РД-84-2200-234/23.03.2020 г. на Директора на ТД на НАП С.. Същата е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на деклариран от дружеството електронен адрес на 22.04.2020г., от която дата започва да тече определеният 3-месечен срок за извършване на ревизията. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221720001760-020-002/16.07.2020г., издадена от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С., срокът за приключването на ревизията е бил продължен до 21.09.2020г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221720001760-092-001/28.09.2020 г., връчен по електронен път на 14.10.2020г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу РД и не са представени нови доказателства.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221720001760-091 -001/02.11.2020 г., издаден от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. орган, възложил ревизията и Й. Н. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 06.11.2020г. Настоящата ревизия е първа за посочените периоди и вид задължения.

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество са предприети процесуални действия, подробно описани в констативната част на

ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 ал.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК, както и Заповед № РД -84-2200-234/23.03.2020г. на Директора на ТД на НАП –С., с която е нередено, В. А. В. на длъжност началник-сектор „Ревизии“ за времето от 25.03.2020г. до 27.03.2020г. да изпълнява задълженията на Х. Б. М. – орган възложил ревизията. Решение № 117/21.01.2021г. също е издадено от компетентен орган – директора на Д“ОДОП“ - С.. От това следва изводът, че първоначалната и последващите ЗИЗВР са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Спазен е и срокът за издаване на РА и на РД.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити. Ревизиращия екип е изследвал всички факти и обстоятелства, които са от значение за доказаване на реалността на предоставената услуга, както и обективната възможност на доставчика да я извърши. Подробно са анализирани всички представени от жалбоподателя писмени доказателства, включително, такъв анализ е извършен и от решаващия орган.

В хода на съдебното производство са представени от ответника и писмени доказателства за наличие на валиден електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на възлагане на ревизията, както и към датата на издаване на ревизионния акт, издателите на ревизионния акт са притежавали валиден електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи- ЗВР, РД и РА.

[фирма] е вписано в Търговския регистър на 02.04.2019г. и регистрирано по реда на ЗДДС, считано от 02.07.2019г. През ревизирания период основната дейност на [фирма] е строителство на сгради. Установено е, че за периода на ревизията дружеството е разполагало с назначени по трудови договори 124 (сто двадесет и четири) лица на длъжности „общ работник строителство на сгради“, „арматурист“ и „кофражист“. Дватамата управители на дружеството са самоосигуряващи се лица и също полагат труд. Към края на ревизираните периоди - 29.02.2020г., числеността на наетите лица е 37.

В хода на ревизията е установено, че през данъчни периоди 08/2019г. и 09/2019г. ревизираното дружество е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 31 000,00 лв. по 20 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставките „подбор на персонал“, „набиране на персонал“, „Т. услуги“, „услуги по договор“. С оглед изясняване на относими факти и обстоятелства, касаещи реалността на спорните доставки и установяване законосъобразността на упражненото право на приспадане на данъчен кредит, органите по приходите са предприели действия по извършване на насрещна проверка на посочения доставчик.

Извършена е насрещна проверка на [фирма], като са представени заверени копия на 28 фактури; аналитични регистри на счетоводни сметки 4531, 4532, 703 и 501;

заверени копия на 21 сключени договора. При анализа на документите е установено, че 8 от представените фактури, не са отразени в дневниците за продажби на [фирма] и в дневниците за покупки на ревизирия субект, а именно фактура № 1-45/01.08.2019г., № 1-47/02.08.2019г., № 1-52/03.08.2019г., № 1-54/05.08.2019г., № 1-57/02.09.2019г., № 1-58/02-09.2019г., №1-61/02.09.2019г. и №1-62/02.09.2019г.

Справка в ИС на НАП показва, че [фирма] има регистрирано фискално устройство с рег, № 4298735, № ФУ DY423332 и № ФП 38580700, в офис, находящ се гр, С., ул, К. дял №3 с дата на регистрация 03.07.2019 г. Направена е справка за записани данни от Z отчети за ФУ с рег, № 4298735, видно от същата, за датата на издаване на фактурите няма регистриран оборот от ФУ.

Направена е справка в ИС на НАП относно регистриран трудов договор на управителя на [фирма] с ЕИК[ЕИК] - Т. Г. А. с ЕГН [ЕГН]. Съгласно същата, лицето е регистрирано на трудов договор от 15.01.2020 г. в Т. О. с ЕИК[ЕИК] в с. П. стопански двор, назначено на длъжност - чистач/хигиенист.

Органите по приходите са установили липса на материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на доставките /подбор на персонал, набиране на персонал, Т. услуги и др, услуги/. Спорен е въпросът от кого са осъществени тези работи, поради което се анализират посочените по-горе обстоятелства относно материалната, техническата и кадровата обезпеченост на прекия доставчик. Относно разплащането е констатирано, че за периода на издаване на фактурите [фирма] няма назначени лица на трудов и граждански договор.

По данни от информационната система на НАП е установено, че в периодите на фактуриране доставчикът не е разполагал с назначени лица по трудови и/или извънтрудови правоотношения. С регистрираното фискално устройство не са били отчетени обороти в дните на фактуриране. В представените заверени копия на документи не е посочено име на съставител, който да е отговорен за достоверността на информацията и не са посочени индивидуализиращи данни за лицето, което ги е заверило. Съпоставка на подписа за заверка на представените доказателства с образец на подписа на управителя на [фирма], наличен в Търговския регистър, е показала, че представените копия на документи не са подписани от последния. Според дадени писмени обяснения от [фирма], предоставените от [фирма] услуги са свързани с намиране и подбор на персонал за нуждите на дружеството от различни населени места, както и обработка на данни за персонала и изготвяне на досиета на служителите. Ревизираното дружество е представило копия на сключените с доставчика договори, но не е представило копия на издадените фактури и доказателства за извършени разплащания.

С оглед установеното органите по приходите са направили заключение, че реалното изпълнение на фактурираните от [фирма] доставки на услуги не е доказано нито от страна на ревизирия субект, нито от неговия доставчик, независимо от издадените данъчни фактури.

В тази връзка и на основание чл. 68. ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС на [фирма] е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 31 000,00 лв. по фактурите, издадени от посочения доставчик. Предвид извършените корекции и на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ са начислени лихви в размер на 3 353.04 лв.

Същите изводи са формулирани и от решаващия орган, В допълнение на изводите на ревизирия екип, е посочил че в представените общо 20 договора между страните,

уговорените условия са изключително бланкетни условия, някои от които неотносими към предмета на договорите. Липсват поставени условия относно пол, възраст, образователен ценз, професионален опит и стаж на персонала, участващ в евентуален подбор. Няма информация за кои конкретни обекти, на които [фирма] извършва дейност като подизпълнител/изпълнител, е предназначен персоналет. В договорите няма заложиени критерии, според които да бъдат одобрявани/отхвърляни или наемани кандидатите за работа. Между страните не е уговорено по какъв начин представители на [фирма] ще се придвижват до различните части на територията на Република България в изпълнение на поставените задачи и за чия сметка ще бъдат транспортните разходи във връзка с тези пътувания. Отчети за извършени във връзка със сключените договори работи и доказателства за приемане и предаване на резултатите от същите, не са ангажирани. Не са ангажирани доказателства както за конкретните лица, извършили конкретните дейности, така и за извършени разплащания по доставките. Предвид изложените съображения, според решаващият орган, органите по приходите правилно са преценили, че наоходящите се в счетоводството на ревизираното лице доказателства, както и тези представени от доставчика, в хода на насрещната проверка, не са достатъчни за обосноваване на реалност на доставката.

Няма данни за проведени от изпълнителя [фирма] срещи и събеседвания с кандидати за работа или отчети за резултатите от проведени такива.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени допълнително рамков договор за посредничество от 06.06.2019г. между [фирма] и [фирма], протоколи за предаване на свършена работа, заявки по рамковия договор.

В чл.2 от рамковия договор за посредничество /лист 67 от делото/ е посочено, че изпълнението на работата по договора ще става след заявка от възложителя със зададени параметри, относно броя на търсените работници и служители, специалността им и изискванията за заемане на съответната длъжност.

При анализ на цитираните доказателства, прави впечатление, че в така представените заявки, липсва посочен представител на доставчика, както и липсват данни, как и по какъв начин е получена заявката и от кого от името на [фирма]. От протоколите за извършена работа, не може да бъде установено къде е извършена селекцията на кандидатите за работа от доставчика [фирма] и от кое лице е извършен въпросният подбор на работници, след като за доставчика е установено, че не разполага с кадрова, материална и техническа обезпеченост. В протоколите за предаване на свършена работа липсват придружаващи документи, които да удостоверят образованието, трудовият стаж и здравословното състояние на селектираните кандидати, така както са поставени изисквания по представените заявки.

Съдът не кредитира и не цени като годни доказателства цитираните договор, заявки и протоколи, поради късното им представяне в съдебното производство, едва след като решаващият орган е посочил, че липсват отчети за извършени със сключените договори работи, както и доказателства за приемане и предаване на свършената работа. Според настоящият съдебен състав, новопредставените писмени доказателства са създадени единствено за целите на настоящото производство, поради което съдът не ги цени.

В хода на съдебното производство са представени и 67 броя трудови договори, сключени между [фирма] и наети от тях служители за периода 05.08.2019г. до 25.11.2019г.

Прието и неоспорено от страните е заключение по допуснатата до изслушване

съдебно –счетоводна експертиза. Съгласно същото счетоводството на жалбоподателя е редовно и вярно водено. От друга страна, по издадените фактури от [фирма] няма данни за направени плащания, но има представени договори, както вече бе посочено. Фактурите са редовно осчетоводени от жалбоподателя и счетоводните операции са редовно описани. Безспорно е установено от експерта, че в периода 01.08.2019г., до 31.10.2019г. в [фирма] е имало сключени трудови договори с лица, индивидуализирани в констативно –съобразителната част на експертното заключение, като по отношение на същите са приети и представени по делото заверени копия от трудовите договори. Експерта е посочил, че жалбоподателят е изпълнител по сключен договор за строителство от 17.06.2019г. с [фирма]. Предмет на договора е строителство на строителна конструкция на следния обект СПА ХОТЕЛ К. В., конферентен център трафопост, басейни, спортни и детски площадки и заведения за хранене, който се строи в УПИ III - 245, отреден за имот с планоснимачен номер двеста четиридесет и пет в кв.2, местност „Казанлъшки минерални бани”по плана на [населено място]. В чл.14 от договора е уточнена цената за изграждане на обекта : 64,80лв./кв.м. без ДДС за изграждане на обекта до ниво кота 0.00 м. и 38,00лв./кв.м. без ДДС за всеки следващ етаж. В чл. 15 от договора е уговорено между страните, че в тридневен срок след подписване на договора, Възложителят превежда авансово на Строителя сумата в размер на 50 000лв., която сума ще бъде приспадната от следващите плащания по договора. На л.323 от том 2 на делото е приложен протокол от 09,07,2019г. за предаване на строителна площадка към договор за строителство от 17,06,2019г.

Съдът кредитира експертното заключение като обосновано, изготвено след като вещото лице се е запознало с всички приети от съда доказателства. Анализирайки всички писмени доказателства и заключението на ССЧЕ , съдът намира че изводите на ревизиращия екип и решаващия орган, относно липса на извършени доставки на услуги от доставчика Д. 1997“ Е., са законосъобразни и обосновани. Декларираните фактури от жалбоподателя, са по доставки, за които не са събраха доказателства, че са реално осъществени. Въпреки, допълнително представените пред съда писмени доказателства, не може да бъде установено какви точно действия е извършил доставчика за селекция и подбор на бъдещи служители за [фирма], за да изпълни възложената му услуга и затова че чрез точно тези определени действия на подбор, извършени от доставчика [фирма] се е стигнало до сключване на трудовите договори и назначаване на работници в търговското дружество –жалбоподател. От представените трудови договори не може да бъде установено образованието на общите работници, каквито изисквания са поставени в заявките на жалбоподателя адресирани до [фирма], както и изискуемият професионален опит, който трябва да притежават и тяхното здравословно състояние. В нито един от представените трудови договори няма данни за образованието и професионалния стаж на наетия от жалбоподателя

работник. Не са представени и други доказателства за удостоверяване на тези обстоятелства.

По съществото на спора следва да се има предвид, че механизмът на ДДС поставя като условие за възникване на правото на данъчен кредит установяване наличието на реална доставка по смисъла на чл.6 , чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗДДС като на датата на възникване на данъчното събитие по смисъла на чл.25,ал.1 ЗДДС възниква задължение за регистрираното лице да начисли данък и съответно свързаното с това право на получателя да ползва данъчен кредит. Жалбоподателят, който е ревизирано лице, което твърди, че в негова полза е възникнало субективното материално право за приспадане на данъчен кредит, следва да установи по несъмнен начин реалността на доставките. За обосноваване на доставка на услуга, най-общо е необходимо да са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчика да изпълни предмета на договора, осъществяването на фактическите действия, в които се изразява договорената услуга и прехвърлянето на резултата от получателя по доставката.

За нуждите на облагането по ЗДДС понятието услуга е дефинирано с разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Видно от цитираната правна норма, доставка на услуга е всяко извършване на услуга. При доставките на услуги е относимо изследване, дали при възлагане на услугата, страните са договорили по конкретен начин вида, количеството, качеството, единичната и общата цена на услугата и какви отделни компоненти формират договорената цена, защото единствено при индивидуализиране в достатъчна степен на възложената услуга може да се направи извод за наличие на реални търговски отношения с конкретен предмет и реално уговорени насрещни престации. Конкретният предмет е гаранция и за конкретно приемане на резултата от изпълнение на услугата. / В този смисъл т.37 от Решение от 27.03.2014г. C-151/13 Le R. d'Or и т.40 от Решение на СЕС от 20.06.2013г. по дело C-653/2011/.

Съгласно чл.68 ал. 1 т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. От съдържанието на разпоредбата се налага извод, че стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната. В тази връзка ревизиращите органи правилно са изследвали реалността на доставката и са извършили всички възможни процесуални действия по ДОПК с цел събиране на максимален обем доказателства.

Правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, който включва и начисляването на ДДС по издадените от доставчика на получателя фактури, за което по делото не се спори, че е изпълнено. Липсата обаче на реално осъществена доставка, дори да са изпълнени всички останали законови изисквания, никога не води до възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Услугата подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение, в рамките на

което са разменени конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на услугата, предоставена на получателя. Следва да се прецени резултатът, който е предаден, съответства ли на възложеното, какви трудови и материални ресурси са ползвани от доставчика и направените във връзка с тях разходи /т. 40 от Решение от 20 юни 2013 г. по дело С-653/11 г., /. В случая такава информация не е предоставена, както от жалбоподателя, така и от контрагента му, нито пред административния орган, нито в хода на съдебното производство, включително не е видно персонално за всеки един от наетите работници, изпълнени ли са поставените от жалбоподателя условия, фигуриращи в заявките, досежно образование, професионален опит и здравословно състояние. Липсват доказателства и за извършени плащания по спорните доставки.

Редовно воденото счетоводство от жалбоподателя и коректното отразяване на на доставките в счетоводството му не са достатъчни като доказателства, за да обосноват извода, че реално е уговорил и получил доставки на услуги от процесния доставчик.

Жалбоподателят е претендирал право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от дружество, което не ангажира достатъчно доказателства, касаещи спорните доставки и не притежава необходимия ресурс за тяхното изпълнение. Това от своя страна представлява злоупотреба с право, чиято цел е неправомерно ползване на право на приспадане на данъчен кредит от страна на ревизирувания субект, който като получател по спорните фактури не е възможно да не знае, че те не документират реални доставки.

С оглед установеното, настоящата инстанция счита, че наличието на възможност конкретният доставчик да изпълни фактурираните доставки на услуги, свързани с подбор и управление на персонал, не е доказано.

Съдът при изложените по –горе мотиви, приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при съответствие с материално –правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото разноси се дължат на ответника, които са своевременно поискани на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл.8 ал.1 т.4 от Наредба № 1 /2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 1560,60 лв.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, пр.1 и пр.4 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на

управление [населено място], [улица], ап. 09, представлявано от управителите М. С. А. и А. С. А., заедно и поотделно, чрез адв.Б. Г. с адрес – [населено място], [улица], вх.А, ет.1, ап.2 срещу издадения на дружеството Ревизионен акт №Р-22221720001760-091-001/02.11.2020г.издаден от Х. Б. М. -орган възложил ревизията и Й. Н. И.-ръководител на ревизията, потвърден в оспорените части с Решение № 117/21.01.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП, а именно за установени допълнителни данъчни задължения по ЗДДС за данъчни периоди месец 08.219г. и м.09.2019г. общо в размер на 31 000 лева и са начислени лихви в размер на 3 353,04 лева.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ап. 09, представлявано от управителите М. С. А. и А. С. А., заедно и поотделно да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП сумата от 1560, 60 лева /хиляда петстотин и шестдесет лева и шестдесет стотинки/ разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: